

Attelings predikan på
Hörsö på söndagen 1857.

Attelings Text. Psal. 80: 2

Jag vill prunga oss
Herrarnas nåd erinners
ga och Herrens församling
förkunnas med oss Herrens
ifrån släkte till släkte.

I Andens af denna
heliga Text skulle vi se
någon Guds nåd beaktas
och efter denna kunna en
christen församling Guds
nåd, och på Herrens Herrens
församling ifrån släkte till
te. vi måtte dock beaktas
med Herrens Davidskylda
Herrens de heliga och
få, och just därför

Marifra på olika ställen
familja Psalmer hos David
psalmen i sin ungdom.
På samma Psalmer hos
han psalmen i sin ungdom.
Men Psalmen på olika
ställen i den andring, som
David sjungit. Därför
kan man se af hans Psalmer
icke på några ställen uttry-
ning om David hos hans
sjung som första gången.
En Psalmen ändrad af
enkelhet denna som det
finnes tillstånd, hvar af
David lif som jag, när
han sjung den den eller
den Psalmen. Den 80
Psalmen Marifra på den
Text är tagen af Marifra
af David, Salomon och Ethan
som Marifra många Psalmer
under Davids tid, och Psal-
men handlar förnämligt
om den som Jesus Kristus
satt David i lekamt
af den, denna Psalmen

tycker vara sjungen i Jeru-
salem medan David annu
var levande, och lag på
sin färd, eller till ett af
den Salomons uttalande
till honom. David gripit
Gud som hade till honom
refusa på länge att han fick
stå på sin San Salomo oft
tände på Davids tal, på
uttalande till Salomon af
den Israel. Denna Davids
glädje äfven honom Salo-
mons uphäjelse till honom
var något som jag egent-
ligen icke Marifra till den
endagen. Men en kristen
er kanner dock gärna
att han har guds nåd
att tala på sin jordiska
lycka, och David är jag det
som en stor lycka att han
före sin död fick stå på
sin San Salomo sittande
på Israel. Thron. Han
var då af levande mått
på honom det stes i Jeru-
salem; han hade i själva
ordet att anse

hate sig kopra kraft
betygmet som sina
underföretag de kända
gärde Utan David hade de
högsta betydelsen som sina
beträffande underföretag
fruktat och Kristian
Hans hade själv under sina
lefnad varit man och sina
underföretag Guds fruktat
och Kristian som han hade
varit tillika som den rätta
Gudshjertan om den bästa
des förberedande djupt
tyckta, att Herrens för
sär den samma och rätta
valde för människans lycka
lykt i sig och kriget
dane hade han utgå på ett
lätte af Gud, att Kristian
skulle vara en utvald
efterskannande som skulle
sitta på Davids ställe
regera hedningarna med
Jerrus och Herrens hade
han spridit på många
Dofalmen som Kristian men
och kunde David vara

David änges kände
Ja enfaldig att han trodde
att Gud ville om mer sig eller
Kristian, men nedan tyckte han
Sara Salomo i ke tråd David
att Salomo var den som
skulle frälja Israel
deras lyrdor, men David haded
förhoppningen att han
Salomo skulle utföra den
de Judens utvalda vilja i
de på den rätta Gudshjertan
af den Folket Guds fruktat
på den tillkännande
Hans David hade af
Sara Salomo
Herrens exempel han
folkets skulle på församla
till en allmän
Dofalmen glad till den dände
Judens, att Gud hade be
kännet
kännet om Gudens Sara, som
kunde utfylla hans
vilja i det ting som
till den som

Jon

Wolfgang Kapura Kraft
Bekanntmachung

Tis drona stora Guds nåd
pröfde David Thorsson
och fader; befriad man
Herren Israels Gud, Jesus
då, ha fies rätt att
ja min jag
Ni häre fädes, att
glädje på fatesange
en ädelig glädje
giffut häre
San fann kunde
Fadern efter
Guds nåd
den smellan
fatta Christendane
fanna Christendane
fanna yngre
Dofalneraon Christen
och kunde David vara

David's änges färende

Kämnare glädja sig af
Guds rike tilläta
och Christen fröjdad sig
Andersson på
predikare verkade
fann änges bättring
Ulfenande Gno. December
här bedröfvas
anda när han
den gersna
fatta hugen
hugun med
och hat. Fr
äfves det för
het i
föraktade alla
och bättrings
men äst
dame
icke
äfves sin egen
hissars
Dada Freds
yrara

Jon

hotefang kapura kraft
betejmet som fiska the l...
bny sig ikke om andra men
niffens velfard ty tro ikke att
det har ja illa till med
derlag Christendome. De
tycker den kyrkan inuitt
senom att gud är nådig
emot abottändiga, och på
denma inbillade nåd, förda
alldeles gånfunt. De kapur
er tro, som tycker, na ha fast
sann lög. och på denna lida
tro repa de sum hessingur.
De ज्या och Tro, de prärio
och Tro, de äro arätviga
mot jiss, påsta, och tro ända
att gud är nådig. Ty kyrkan
en inbillas den, att ett
födant kyrkan är ingen
kyrd. Derföre ser man att
Nådaturer föraktas
det, som är allmange
lagkraft. christendomen

... gränse som varen
Dofalme... Christen men
... Kunde David vana

David änges kände
vara bevärlig för da
vid, och andra dylikagru
na, brattfingrar, men ikte
för hedentligt folk. Publi
karen, som skandean
se de för Menyrtene
Synder har vi se
fäther, var ikke bättre
än andra menni för
derföre att han opet
Det Kunde, Karl M
vara bevärlig för
nenne, som var om allman
kora, den det påstas ikke
för hedentligt folk. att
Petrus gille ut och
opet bitterligen, det
Kunde påstae vane
bevärlig för honom
som hade försätrat
Christen. Men Nådatur
ven har ja aldrig på
nemat Christen, och
bevärlig de för en
grata som Petrus.

Jon

Johannes Kasper Katt...

be
br
ri
de
de
by
de
es
de
de
er
no
de
er
m
at
en
af
de
de
la

Snog...

Juli 1830.

Handwritten text, possibly a letter or document, written in a cursive script. The text is dense and difficult to decipher due to the handwriting style.

Handwritten text at the bottom left of the page, possibly a signature or a note.

ikke færdig blinde
hat

Eikeller bekjendtes Næstgub-
men grubbla jafanf
dattes grubblade. alt
fadant grubbloni fager
Næstgubens as et tro
digt grubbel. men hene
has det nu med Næst-
gubens, Nær dæderi Kam-
mer? Kan han prisa Gub-
lifam David for det
Nær, ja, hanam yder
huden as. Man kan
fætt, att den stærke
Tro, ja, aldrig trifuls
forvandles sig attasi
i triful, vid dæder
arvæltande mængens
Ager ægnes på dat
den Mængen dænde

Christen...

Jon

potefång kapura hatt
be
bn

benjas trille, just i ditom
äppra blide, påt konästas
des att nesa till Anighubun
dit konast framme
da detta triffuel, artdes
na papa för dalm? ja
det framme deraff att
nadatrycken harlyndat
på Gud, nåd. hat han
aldrig en christen i lifet
och han ikke blifud
en christen i dader,
emedan det da is på
jente en fader i summe
sta på Aldrig blifud
konakt ver lyndafadren
aldrig på en fader
Menniska gubblat

icke passiva blis
hat de

Aldrig på en fader
Menniska blifud; på
triffel. Aldrig på
här pubstat fram publi
tyder. Aldrig på han
Pämit, sater, magt
och lagom, för bome
Aldrig på han pänt
Gud, vrede. Aldrig på
han pubstat på dagn
och dener. Aldrig på
han varit i jala angest
Men på dader framme
afnes hore. da jant fella
jollen fram agares
Da på på med på på
att på på en dålig
våg. Da måtte på på
pörsma sig, jiff och
jaga. Jag på på en dålig
krig menniska.

Christen bärige

Jone

tojsameruon
ikke kunde blive rana

fortfarande kopiera hatt
br

betänk dig, minna du ners
på må jag till svigheten.
Tänk inte för oss äldre
Det är tid nog att grubbla
i svigheterna.
Det gör nu på tider
många, från unga. Det
är ett tecken att mådofarit
ting öms vårt liv och när
en människas död är
ja är det plutt ute med
kroppen. Och man vet
ingen som af dädere
igen. Kammen är. Så
Kammen nu och låter
af. Ufua väl, medan
vi kenne och bruka
af, medan vi unge äro
vi vilja fylka af med

inte samma blinn
hat
vita min och falua. Sat
af icke på samma
blinn
det af bästa
känslor af en
ga nalar, förs är de
riktig. Det vill jag
vi vilja dricka och
nua väl, medan vi
unge äro. Så tulade
det jag säga kaper
redan. Selunda tid.
Denne vilja kape tradda
Andelig icke på
ett bättre lif efter detta
Den kaper som fylle
sig med bästa min och
falua och jag det nara
bäst, att ufua afren
därför och hafva
roligt, medan man

Bojarn...
Åke Randa...
Åke Randa...
Åke Randa...

Christen...
Jon

hatefang kobra hatt
be
bn

vi behåfva ikke
något behåfvas em
den jaken, som
vi skole ha som vi
hiskemelne ket. Hæfke
vi behåfva end at
att hæfkes har grubbe
at tillæstetigt har
af, ja blifde vil følge.
Man sig mener, att
hæfke en lise grubbe
innom har har komma
til samme. To, som hæfke
hæfke. Men innom en men
rifke har hæfke ja att
grubbe, mæte sam, the
blifne upræktet med
ett juprande for
vite, har inge

Dojamen
the kande David rana

ikke passiva blinde
høt

hafva ett rätt behåfvas
om sin jäst, falighet. Men
hæfke. Hæfke. Sammet
hæfke väcker har en
jæder memiska, som med
flit dæfves sammet med
juprande. Hæfke ande
hæfke ande eller med
allhæfke juprande hæfke
och tillæstetigt, som hæfke
hæfke. Att behåfvas hæfke
Hæfke sammet hæfke
väcker har en jæder
memiska, som tros jupne
den rone en christen viden
angre, utan ammandelse
utan hæfke, utan hæfke
delse. En memiska
som allis har rone
vækt, eller om har

pen, som en hæfke
Christen hæfke, men

Tom

högskolan i Uppsala

någon gång varit varit
och allredig kommit till
Trana. Men som kom till
och som haft en lifvande
Tro men sakligt i när
Någon En fader Menniska
inbillas sig att Gud är nådig
och på sin trulda Nåd
syndas här och lefver som
de sorglösa lefva En fader
Menniska måste hafva
i förhållan, när då den
kammen. När hjälper intet
att tynna omot. Utan du
måste följa med, ty då den
skufar öke här någon
Detta vet du o! Menniska
du vet att du måste
para Nådaren men vet öke
ditt slutliga öde, om

De som...
öke kunde David vara

icke samma blinda
het b...
~~unwolog...~~
det öke här gatt med
dig som med Paulus när
här tråkta sig göra Gudi
en tjent demes, att här
parförlige de Kristna
här blev påttas en i sym
dela gredt. Men för te
här att det var Jesus
här parförlige när
här parförlige de
Kristna. Men inbillade
sig att de Kristna
voro fransvane och
och villo andas, som
hville utrata, som
den verlöfliga Kagan
mågt. Men här de
Paulus vara för blind
han, som var en lär

Men som en sagor
Christen bar i sin

Jon

Johannes Kopra hatt
by den närliggande skriften

Springas. och, hvad det ända
är skifelt beställt med
en kammareman, som icke
har fått de himnelfriska
skatterna, emedan han
icke har fått dem i nå-
da tiden. Han är viffel
och ömmandig nedan. Här i
Lipuet, när han är utan
Gud, men attna skaffas
han, när han skaffas
gär nedan, utaf hagen
utan förträffens åter
visket om ett bättre
lif efter detta. Såsom
förbindskull med alquise
att i mågen finna det
Jesu David panna, Nimgli
gen den eluzas frubms
muss na 1070 de

den skande David marna

halla tungt präde atlatfis
och låten icke bedära alis
af vunder, som ljuden
Eder fina skatter och fins
bedrägliga kärlighet, tyven
den! Nästom i front levere
Men den är galig, som
han komma hurellan med
gladje och frid i förträff
turd på den stans karkof
dragaren, förparanden
och den tunde prövade
framman som hafves
ätolaste de purgas
Anna ifråna dåder
och djfveruoy värld mon
de, som nitta fins hafve
den vid karkofet och mör
da kuran med fitt, su-
claktiga och abathardi-
ga befuerne de hafves
sengen late eller arfuet

Jon

hote säng kopara hatt
där mitt. Önsketten
i hans rike. Se måtte
gå snart med Wärd, och
sin sin ten af Önsketten
och världens, som de
likat öftis. de måtte på
sin ten i de eriga qua-
ren. När de indom kort
tid parloru aut, det må-
naste och dyrbarnaste
som de älskati verlden
ty redati detta si ere
örliga, att på en gång
mitta det kunnaste min-
sger. Dertill kunnna
de eriga samutpöre-
brälförna på det de
pöskatit både Gud
and, och de Christnes
rarningar i Madutiden.
Allt detta måtte

läsa tungt på de ablatpis
digan Wärdens, när
de am på sin märka, att
de äro på galing väg. Men
de på själur som pålt du-
ribor. Önsketten, Wärdens
gärde, och ark, Christne
fättas, uti anger afnes
förla, som uti kunn och
bedräglig förti försabell
och kunnad, uti en mitt
tro och förtättas på den
som kunn kunn Wärdens
pär enna förtätt de
Wärd på sin yttotta
vilja uti på de Wärd
pö se kunn och det kunn
kunnat kunnat i kunn
Christnes de Wärd som
er till sin påder i glädje
och fört, och Wärdens kunn
attiska dea, taras, och
gipna dea kunn kunn

Wärdens kunn kunn

Wärdens